

РЕШЕНИЕ

№ 277

гр. Казанлък, 26.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАЗАНЛЪК, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА

при участието на секретаря ЕЛЕНА ИВ. СТОИЛОВА
като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело № 20235510100193 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от „И.Ф.” ЕООД, ЕИК *****, с адрес ****, представлявано от Б.И.Н. - управител чрез юрисконсулт А.С.Г., против А. О. Ч., ЕГН *****, с адрес: ****. Твърди се, че на **** г., дружеството сключило, в качеството на кредитодател с ответника по делото, в качеството на кредитополучател Договор за предоставяне на кредит от разстояние № ****. Договорът бил сключен при условията на ЗПФУР. Сключването на договора се извършвало въз основа на подробна информация, достъпна на уеб адрес: www.minizaem.bg. На същия електронен адрес били публикувани и общите условия за предоставяне на кредит от разстояние. Сключването на договора ставало след регистрация на клиента в сайта и попълване на въпросник, както и маркиране на полето „Съгласен съм с общите условия”, с което кандидатът безусловно приемал същите. След това получавал и-мейл, в който се съдържала преддоговорна информация за условията на договора. Ако кандидатът бъде одобрен, той получавал на личния си и-мейл Договор и общи условия за писмено потвърждаване. Потвърждаването ставало по следния начин: клиентът получавал чрез съобщение по телефон на предоставения от него телефонен номер четири цифрен, уникален код. Той получавал втори и-мейл, в който се съдържал специален линк, като след отварянето му следвало да въведе получения от него код. Преди извършване на паричния превод клиентът получавал обаждане на посочен от него телефонен номер, разговорът се записвал. По този начин той отново потвърждавал сключването на договора за предоставяне на финансови услуги от разстояние. При кандидатстване

ответникът посочил следния телефонен номер: **** и следният имейл: ****. Активирацият код бил ****. Твърди, че сключването на договора чрез електронната платформа било годно доказателство по смисъла на чл. 10 от ЗПК, във вр. с чл. 9 от ЗПФУР и чл. 18, ал. 2 от ЗПФУР във вр. с чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ. Приложим по повод дефиницията на това, какво е електронен документ бил чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 г. на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. Твърди, че в хода на кандидатстване кредитополучателят изпратил снимка на личната си карта, от което било видно, че предоставените лични данни съвпадат. Предоставена била снимка тип „селфи“ с личната карта, като било видно, че снимащият се и лицето от снимката на личната карта съвпадали. Твърди, че етапите за сключване изисквали множество действия от страна на потребителя, като във всеки от тях той се запознавал с обстоятелството, че сключва договор за предоставяне на кредит. Следователно ответникът знаел, в какво правоотношение встъпва. По този начин кредитополучателят сключвал договора за предоставяне на кредит от разстояние, а кредитодателят му изпращал съобщение по телефон, с което го уведомявал, че паричните средства били преведени по посочения от него начин. Гореописаната процедура била извършена от ответника, в резултат на което на същия бил отпуснат кредит с главница в размер на 1000,00 лв. Съгласно чл. 2, ал. 2 от Договора сумата била преведена на ответника по посочен от него начин, а именно: по касово на каса на „И.П.“ АД. Видно от чл. 4, ал. 3, т. 2 от Договора за кредит вземането на главница в размер на 1000,00 лв. бил с 12 вноски, от които първите 11 в размер на 83,33 лв. и последна 12-та в размер 83,37 лв. за периода 06.02.2022 г. - 02.01.2023 г. Нямамо плащания за вземането за главница. Изпратен бил имейл, чрез който на датата на получаването му - 10.11.2022 г. надлежно била обявена предсрочна изискуемост. Възможността за обявяване на предсрочна изискуемост по имейл била предвидена в гл. IX, т. 5 от Общите условия към договора. Понастоящем всички вноски за главница били падежирали. При изплащане на вноските по кредита клиентът трябвало да преведе освен дължимата главница, още и договорна лихва. Договорната лихва била фиксирана и не подлежала на изменение през целия периода на договора. Съгласно чл. 2, ал. 1, т. 3 от него годишния лихвен процент бил в размер на 40,15 %. Вземането за договорна /възнаградителна/ лихва било дължимо за периода претендиран в заявлението за издаване на заповедта за изпълнение: **** г. - 03.11.2022 г., като било в размер на 206,16 лв. Ищцовото дружество правило опити за уреждане на отношенията между страните по извънсъдебен ред. Същите били безуспешни, като ответникът не погасявал задълженията си съгласно договореното. Вследствие ищцовото дружество депозирало пред Районен съд-Казанлък заявление по реда на чл. 410 от ГПК. В резултат на него било образувано ч.гр.д. № ****/**** г. По същото била издадена заповед за изпълнение, длъжникът не бил открит на постоянен и настоящ адрес, нито бил установен работодател, чрез който да му се връчат книжата. Поради това връчване било осъществено по правилата на чл. 47, ал. 5 от ГПК - чрез

залепване на уведомление. Съгласно чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК съдът указал на ищцовото дружество да предяви установителен иск, за да докаже вземането си, след като довнесе дължимата държавна такса. Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника А. О. Ч., ЕГН *****, че същият дължи на „И.Ф.“ ЕООД, ЕИК *****, представлявано от Б.Н., сумата от 1 206,16 лв., от които: 1000,00 лева, представляваща стойността на предоставения заем по Договор за предоставяне на кредит от разстояние № ****/**** г., и договорна лихва в размер на 206,16 лв. за периода ****г. до 03.11.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на завеждането на заповедното производство – 28.11.2022г. до окончателното изплащане на задължението и разноси в размер на 77, 20 лв., за които суми е издадена заповед № **** за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от **** г. по ч.гр.д. № ****/****г. по описа на Районен съд –Казанлък.

Моли, в случай, че са налице условията на чл. 238 - 239 от ГПК да постановите неприсъствено решение, с което да съдът да уважи изцяло предявените иски.

Претендира съдебни разноси в заповедното производство в размер на 150,00 лв. юрисконсултско възнаграждение и платената държавна такса за образуване на заповедно производство в размер на 27, 20 лв. Претендира разноските в настоящето производство, включително юрисконсултско възнаграждение в размер на 300,00 лв.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответникът не е депозирал писмен отговор.

Ищцовото дружество, редовно уведомено за датата на съдебното заседание, не изпраща процесуален представител. Сезирало е РС - Казанлък с молба с вх. № ****/**** г., в която моли при наличието на законовите предпоставки срещу ответника да бъде постановено неприсъствено решение.

Редовно призван за датата на съдебното заседание, ответникът не се яви, не изрази становище по исковите и не е направил искане за разглеждане на делото в негово отсъствие.

Съдът, като прецени относимите доказателства и доводите на страните, приема за установено следното от **фактическа страна**:

В подкрепа на твърденията си си ищцовото дружество е представило сключен с ответника Договор за предоставяне на кредит от разстояние №****/**** г., Общи условия за предоставяне на кредит от разстояние, Платежни нареждания за извършени плащания от страна на “И.Ф.”ЕООД, кореспонденция по повод сключване на договор за кредит от разстояние, копие на лична карта на ответника.

Видно от приложеното ч.гр.д.№ ****/****г. по описа на РС - Казанлък се установи, че по делото е издадена Заповед № ****/****г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, по силата на която е разпоредено

длъжникът А. О. Ч., ЕГН *****, с адрес: **** да заплати на кредитора „И.Ф.“ ЕООД, ЕИК *****, с адрес ****, представлявано от Б.И.Н. - управител чрез юрисконсулт А.С.Г. сумите: 1000,00 лева, представляваща стойността на предоставения заем по Договор за предоставяне на кредит от разстояние № ****/**** г. и договорна лихва в размер на 206,16 лв., за периода ****г. до 03.11.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на завеждането на заповедното производство – 28.11.2022г. до окончателното изплащане на задължението и разноски в размер на 77, 20 лв., за които суми е издадена заповед № **** за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от **** г. по ч.гр.д. № ****/****г. по описа на Районен съд –Казанлък.

Длъжникът не е открит на постоянен и настоящ адрес, нито бил установен работодател, чрез който да му се връчат книжата. Поради това връчване е осъществено по правилата на чл. 47, ал. 5 от ГПК - чрез залепване на уведомление. Съгласно чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК съдът указал на ищцовото дружество да предяви установителен иск, за да докаже вземането си, след като довнесе дължимата държавна такса.

Видно от изготвената по делото съдебно-счетоводна експертиза, която е кредитирана от съда като изготвена от безпристрастно и компетентно вещо лице и неоспорена от страните по делото, се установява, че страните са сключили договор за предоставяне на кредит от разстояние № ****. Процедурата за сключване на договор се осъществявала чрез електронна платформа. Процедурата е извършена от ответника, в резултат на което на същия е отпуснат кредит с главница в размер на 1000,00 лева. Съгласно чл.2, ал.2 от Договора сумата е преведена на ответника по посочен от него начин, а именно: по касово на каса на „И.П.“ АД. Вещото лице е взело предвид разписка № ****/****г., 10.13.31ч., удостоверяваща изплащането на паричен превод в размер на 1000,00 лева, нареден със системен код 2000000285007563 от И.Ф. ЕООД, в полза на А. О. Ч.. В разписката изрично е посочено основание за превода - Договор ****. С оглед на установеното вещото лице дава заключение, че на А. Ч. е отпусната сумата по договора за кредит в размер на 1000,00 лева, по описания в исковата молба начин.

Видно от изготвената по делото съдебно-техническа експертиза, която е кредитирана от съда като изготвена от безпристрастно и компетентно вещо лице и неоспорена от страните по делото, се установява, че процедурата по кандидатстване за договор за кредит № **** е изпълнена. Данните са попълнени от потребителя и записани в системата на И.Ф. ЕООД /Снимка 1, Снимка 2, Снимка 3, Снимка 4 - приложени в текущата експертиза/. Процедурата по кандидатстване за договор за кредит не може да бъде изпълнена без потребителя да предостави лични данни и да се съгласи с декларацията за обработване на личните данни /Снимка 2 - приложена в текущата експертиза/. Ответникът има регистриран профил в системата на дружеството /Снимка 5 - приложена в текущата експертиза/. В хода на процедурата по сключване на договора за кредит потребителят е получил имейл за потвърждение, че е одобрен за заем в размер на 1 000 лева /Снимка

13 - приложена в текущата експертиза/. В системата на дружеството се пази информация за всички изпратени до клиента SMS - и. На Снимка 12 /приложена към текущата експертиза/ се вижда, че на **** г в 09:23:50 на телефонен номер **** е изпратен уникален код за потвърждение за сключване на договор за кредит. Предвид установеното от слуховия и лингвистичния анализ на звукозаписа, вещото лице е заключило, че аудиозаписът на потвърждението на договор № **** не е манипулиран, тъй като в представения звукозапис няма нарушения на последователността или следи от редактиране и манипулация; редът и естеството на акустичните събития, представени в звукозаписа съответстват на тези, които са се случили по време на сцената.

Предявени са обективно съединени искове с правно основание чл. чл. 422, ал. 1 от ГПК вр. с чл. 240, ал. 1 и ал.2 от ЗЗД, чл. 79, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД вр. с чл. 86, от ЗЗД.

Уважаването на предявените претенции е предпоставено от положителното установяване на следните факти: наличието на валидно възникнало облигационно обвързаност, възникнала по силата на сключен договор за кредит между страните: изпълнение на задълженията по договора за кредит от страна на ищеца, основания за възникване на задълженията, и размера на задължението на ответника за главница и лихви.

Съдът, след като взе предвид становището на ищеца и прецени събраните по делото доказателства, счита исковете за основателни.

Предявената искова молба е изпратена на ответника с указания за отговор в едномесечен срок и последиците от неподаването на такъв, процесуалните действия, които следва да се извършат на този етап от развитието на процеса и настъпващата преклузия за някои от тях. Връчването е осъществено редовно.

По делото няма постъпил отговор на исковата молба, ответникът не се явява и не изпрати представител в съдебно заседание, нито прави искане за разглеждане на делото в негово отсъствие. Същевременно, ищецът обективира нарочно искане за осъществяване на процедура по постановяване на неприсъствено решение.

Съдът счита, че са приложими разпоредбите на чл. 238 и чл. 239 от ГПК, поради което произнасянето по настоящото производство следва да е под формата на неприсъствено решение, тъй като са налице процесуално и материалноправните предпоставки.

Предвид представените по делото писмени доказателства и изложените по-горе съображения, съдът счита, че следва да уважи предявените искове от „И.Ф.“ЕООД, ЕИК:*****, със седалище и адрес на управление **** представлявано от Б.И.Н. – управител чрез юрисконсулт А.С.Г. против А. О. Ч., ЕГН *****, с адрес: **** искове с правна квалификация чл. 422, ал. 1 от ГПК вр. с чл. 240 ал.1 и ал.2 от ЗЗД, чл.79 ал.1 от ЗЗД, чл.86 от ЗЗД за установяване съществуването на следните вземания: 1000,00 лева, представляваща стойността на предоставения заем по Договор за

предоставяне на кредит от разстояние № ****/**** г. и договорна лихва в размер на 206,16 лв., за периода ****г. до 03.11.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на завеждането на заповедното производство – 28.11.2022г. до окончателното изплащане на задължението, за които суми е издадена заповед № **** за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от **** г. по ч.гр.д. № ****/****г. по описа на Районен съд – Казанлък.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78 от ГПК, в полза на ищцовата страна следва да се присъдят направените в заповедното производство разноски в размер на 27,20 лв. и 50, 00 лв. - възнаграждение на юрисконсулт. Ищцовата страна представя списък по чл. 80 от ГПК. Направените разноски по настоящото дело са както следва: 75 лв. – внесена държавна такса за образуване на исково производство, 700 лв. – възнаграждения за вещи лица както и 100 юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство по делото, което следва да бъде определено в минимален размер на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК по реда на чл. 25 НЗПП, които следва да бъдат възложени в тежест на ответната страна.

Мотивиран от горното и на осн. чл. 238, ал.1 и чл. 239 от ГПК, КРС

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 422, ал. 1 от ГПК вр. с чл.241 ал.1 и ал.2 от ЗЗД вр. с чл. 79, ал. 1, от ЗЗД вр. с чл. 86, от ЗЗД, че А. О. Ч., ЕГН *****, с адрес: **** дължи на „И.Ф.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление ****, представлявано от Б.И.Н. следните суми: 1000,00 лева, представляваща стойността на предоставения заем по Договор за предоставяне на кредит от разстояние № ****/**** г. и договорна лихва в размер на 206,16 лв., за периода ****г. до 03.11.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на завеждането на заповедното производство – 28.11.2022г. до окончателното изплащане на задължението, за които суми е издадена заповед № **** за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от **** г. по ч.гр.д. № ****/****г. по описа на Районен съд –Казанлък.

ОСЪЖДА, на осн. чл. 78, ал.1 от ГПК, А. О. Ч. , ЕГН:*****, с адрес: **** да заплати на „И.Ф.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление **** представлявано от Б.И.Н. сумите както следва: 875 лв. – разноски по настоящото дело и заплатени разноски в заповедното производство по ч.гр.д. № ****/****г. по описа на Районен съд –Казанлък в размер на 77, 20лв..

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Съдия при Районен съд – Казанлък: _____